

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202611
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319202611.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. B., nar. XX.XX.XXXX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov matky: G. B., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. G. č. XXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. novembra č. 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, a otca: O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. D. G. č. XX, toho času bytom D. S. XXXX, P., Česká republika, právne zastúpený: Advokátska kancelária VARMUS s.r.o., so sídlom Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 12P/35/2019-139 z 11. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o zvýšení výživného, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5P/87/2012-62 z 24.06.2013, ktoré je otec povinný platiť na maloleté deti, a to U. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- eur na sumu 150,- eur mesačne a na maloletú D. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- eur na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 30.09.2019 k rukám matky maloletých detí s nezmenenou splatnosťou vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred (výrok I.). Nedoplatok z titulu výživného za obdobie od 30.09.2019 do 11.03.2021 spolu v sume 1.803,32 eur z toho na maloletú U. v sume 901,66 eur a na maloletú D. v sume 901,66 eur okresný súd povolil otcovi hradiť v splátkach po 20,- eur mesačne na každé z detí, ktoré splátky sú splatné spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou výživného nasledujúcou po právoplatnosti napadnutého rozsudku až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti (výrok II.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že nastala zmena pomerov na strane rodičov ako i na strane oboch maloletých detí od času posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca, od ktorého uplynulo ku dňu rozhodovania súdu v prejednávanej veci takmer 8 rokov. Naposledy bola vyživovacia povinnosť určená otcovi v sume 100,- eur na každé z maloletých detí, ktoré v tom čase navštevovali materskú škôlku, nemali zdravotné problémy, iba maloletá D. nosila okuliare. Matka poberala rodičovský príspevok 194,70 eur a prídavky na deti 45,08 eur, otec bol samostatne zárobkovo činná osoba s priemerným príjmom 849,- eur pri prepočte základu dane. V čase aktuálneho rozhodovania maloleté deti navštevujú druhý stupeň základnej školy, obe nosia okuliare, maloletá U. ma

kifózu chrbtice a pre zlepšenie svojho stavu chodí na krúžok jazdenia na koňoch, častejšie pláva. V čase, keď matka podávala návrh na zvýšenie výživného, maloletá D. bola v 4. ročníku základnej školy a maloletá U. v 5., v čase rozhodovania okresného súdu už boli o rok vyššie.

3. Okresný súd mal preukázané, že v čase jeho rozhodovania matka pracuje v Českej republike, má čistý mesačný príjem v priemere cca 23.000,- korún českých (ďalej „Kč“), z ktorého hradí náklady na bývanie, energie, stravu, školu detí, mimoškolské aktivity detí. Matka spolu s deťmi býva rodinnom dome vo vlastníctve jej otca, náklady naň však hradí výlučne sama.

4. Na strane otca okresný súd konštatoval zmenu pomerov oproti času predchádzajúceho rozhodnutia. Otec už nepracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, živnosť v odbore stavebníctvo prerušil a zamestnal sa vo firme svojej priateľky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, ako automechanik za dohodnutú mzdu 14.600,- Kč. Otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči synovi T. D., ktorý sa narodil v roku XXXX. Otec sa odsťahoval do Českej republiky, kde žije v byte so svojou priateľkou a ich synom.

5. Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd v zmysle § 75 a nasl. Zákona o rodine konštatoval kvalifikovanú zmenu pomerov na strane maloletých detí, ktorá odôvodňovala zvýšenie naposledy určeného výživného, ktorým otec na ich výživu prispieval. Prihliadal najmä na značné uplynutie času od obdobia posledného rozhodovania o výživnom, zobral do úvahy skutočnosť, že deti sú aktuálne na druhom stupni základnej školy a v súvislosti s tým sa im všeobecne výdavky zvýšili. Tvrdenia o jeho nepriaznivých majetkových pomeroch označil za zavádzajúce. Otec sa snaží skresliť alebo zmenšiť svoj príjem. Pokiaľ jeho právny zástupca poukazoval na to, že príjem otca preukazuje jeho vymeriavací základ, okresný súd túto okolnosť nebral do úvahy, pretože mal za to, že samostatne zárobkovo činné osoby sa snažia tento základ stanoviť si v minimálnom rozsahu pre účely odvodových povinností, preto tento nie je reálnym ukazovateľom príjmu otca. Ak otec tvrdil, že jeho príjem je 14.500,- Kč v čistom, okresnému súdu nebolo zrejmé, na základe akej skutočnosti k tejto čiastke otec dospel, pretože výplatné pásky na preukázanie tejto skutočnosti súdu neboli predložené. Prihliadal na predchádzajúce súdne konania o návrhu otca na zníženie výživného a otcove vyjadrenia, že otec už v roku 2016 uvádzal, že jeho príjem bol 21.000,- Kč v čistom. Tento príjem sa mu ešte následne aj zvýšil, a preto netrval v roku 2016 na podanom návrhu, ktorým sa domáhal zníženia výživného. Okresný súd dospel k záveru, že otec tým, že sa zamestnal vo firme svojej partnerky, sa snaží zastierať reálny príjem, ktorý s partnerkou spoločne majú. Pokiaľ by vykonával činnosť v odbore stavebníctvo, mohol by podľa okresného súdu dosahovať príjem i viac ako 30.000,- Kč. Okresný súd takéto konanie otca v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine hodnotil ako konanie, ktorým sa otec ako povinný zo zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať nároky svojich detí. Vyšší príjem si preukázateľne dokázal zabezpečiť i v minulosti a z takéhoto príjmu by mohol uspokojovať nárok nielen vo vzťahu k novonarodenému synovi, ktorého aktuálne preferuje, ale i vo vzťahu k maloletým dcéram, pochádzajúcim z jeho predchádzajúceho vzťahu. Pribudnutie vyživovacej povinnosti otcovi k synovi považoval okresný súd za zmenu pomerov na strane otca. Od roku 2013 sa však aj na strane maloletých dcér zásadne zmenili pomery, pričom otec aj v dobe, keď zarábala viac, napr. v roku 2016 21.000,- Kč a nemal ďalšiu vyživovaciu povinnosť evidentne nad rámec súdom určeného výživného ničím maloletým dcéram neprispieval. Okresný súd poukázal aj na to, že podľa tvrdení otca, v roku 2017 hradil úver, nie je však zrejmé za koho, ani z akého titulu, hovoril, že ide o hypotéku 300,- eur. Aktuálne už túto sumu nehradí, čiže ani tieto výdavky v podstate nemá. Pôvodne hradil nájom 12.000,- Kč spoločne s priateľkou, toho času spoločne s partnerkou hradí 4.919,- Kč, čiže aj v tomto smere sa mu zmenili výdavky. Pokiaľ otec poukazoval, že si plní vyživovaciu povinnosť aj voči partnerke, na túto skutočnosť súd neprihliadal, nakoľko vyživovacia povinnosť detí má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Navyše ak partnerka otca je podnikateľka a nepoberá žiadny príjem zo svojho podnikania, taktiež sa dobrovoľne svojho príjmu vzdáva, a preto nebol dôvod brať ohľad na jej výdavky. Okresný súd uzavrel, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, avšak nie na ňou žiadaných 190,- na mal. U. a 180,- eur na mal. D., ale na sumu 150,- eur mesačne na každú z dcér, ktorá zodpovedá ich potrebám. Zvýšené výživné súd priznal od podania návrhu, od 30.09.2019, nie od právoplatnosti rozhodnutia tak ako to žiadala matka v návrhu, keďže v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti nie je súd návrhom a rozsahu nároku, ktorým je ním žiadaný, viazaný. Splatné zameškané výživné za obdobie od 30.09.2019 do 11.03.2021 povolil otcovi splácať v splátkach pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „CMP“).

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Uviedol, že nespochybňuje zvýšenie výdavkov na maloleté dcéry v súvislosti s ich vekom a potrebami, avšak náklady stúpajú aj na jeho strane a na strane ľudí, ktorí sú na neho odkázaní výživou. Napriek ďalšej vyživovacej povinnosti, ktorá mu vznikla, prispieva na dcéry pravidelne a v maximálne možnej miere, o dcéry sa zaujíma, čo potvrdili aj počas šetrenia vykonaného kolíznym opatrovníkom. Otec uviedol, že žije v Českej republike so svojou družkou a skoro 3-ročným synom. Jeho družka je aktuálne na materskej dovolenke a okrem materskej dávky nemá žiaden príjem. Čo sa týka jeho osoby, bol od 10/2017 do 05/2019 živnostníkom, aktuálne má živnosť prerušenú na obdobie 3 rokov, a to vzhľadom na fakt, že ako živnostník nemal dost' zákaziek, o čom svedčí aj vymeriavací základ za toto obdobie, ktorý sa pohyboval niekde okolo sumy 450,- eur. V súčasnosti je nízkopríjmovou osobou a od 10.08.2020 je zamestnancom s príjmom cca 560,- eur. Otec v odvolaní konkretizoval mesačné náklady, ktoré má za nájom 4.900,- Kč vrátane energií, stravu 5.000,- Kč, výživné na dcéry určené súdom 5.000,- Kč, mobilný paušál 1.000,- Kč + 500,- Kč družka, doprava do zamestnania 1.000,- Kč. Nedostatok príjmov mu čiastočne kompenzovali rodičia, ktorí dajú peniaze dcéram vždy, keď tieto k nim prídu na návštevu. V prípade zvýšenia výživného tak ako rozhodol okresný súd by hrozilo reálne riziko, že sa bude musieť rozhodovať, či nakŕmi svojho syna a družku alebo či uhradí zvýšené výživné. Podľa jeho názoru pomery na jeho strane by odôvodňovali skôr zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým dcéram. Pokiaľ okresný súd konštatoval, že potencialita jeho príjmov je vyššia ako skutočné príjmy, tento záver spochybňoval, a to z dôvodu epidemiologickej situácie, ktorá v značnej miere obmedzuje ponuky na pracovnom trhu a aj omnoho viac zarábajúci ľudia ako je on mali problémy s poklesom až úplnou stratou príjmu. Zvýšené výživné by mu spôsobilo existenčné problémy.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca zo 06.04.2021 navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Namietala dôvodnosť odvolacích námietok uvádzaných otcom. Poukázala na to, že z jeho strany je minimálny záujem o maloleté dcéry. Pokiaľ sa vyhovára na epidemiologickú situáciu tak je v jeho schopnostiach a možnostiach aj napriek tomu mať výhodnejšie zamestnanie. Aktuálne jeho zamestnávateľom je vlastná družka, takže nemožno hovoriť, že jeho vlastná družka ledva vyžije z materskej. Sú vlastníčkami obchodnej spoločnosti, ktorá vykonáva servisné práce na motorových vozidlách a je teda nesporné, že prácu aj príjem musia mať zabezpečený, pričom autoservisy neboli ani počas epidemiologickej situácie zatvorené, čiže fungujú aj naďalej v rovnakom režime a z tohto sektora nie je hlásený ani nijaký menší dopyt po zákazkách. Považovala za správny postup okresného súdu, ktorý pri určení výživného vychádzal z potencionálneho príjmu otca.

8. Otec v replike k vyjadreniu matky z 26.04.2021 okrem skutočností, ktoré už uvádzal vo svojom predchádzajúcom vyjadrení, poukázal na to, že sa o dcéry zaujímal, avšak počas pandemickej situácie bol prípadný kontakt s nimi ťažší, vzhľadom k tomu, že žije a pracuje v Českej republike. Ku skutočnosti, že jeho družka je majiteľkou obchodnej spoločnosti uviedol, že ide o spoločnosť, ktorá bojuje o prežitie a nie je výnosným podnikaním. V tejto spoločnosti pracuje za takú mzdu ako uvádzal v predchádzajúcich podaniach a okresný súd nijako nepreukázal, že by mal k dispozícii iné finančné prostriedky, z ktorých by mohol financovať potreby svoje, resp. svojich detí. Navyše považuje za svoju morálnu povinnosť pomôcť svojej družke vo firme, hoci je táto práca aj slabo platená, vzhľadom na celkovú finančnú kondíciu firmy. Firma sa nachádza v Českej republike, kde platili iné epidemiologické opatrenia ako na Slovensku, ktoré sa týkali možnosti ich prevádzkovania.

9. Matka v odvolacej duplike z 29.04.2021 zotrvala na svojich vyjadreniach. Zdôraznila, že náležitým spôsobom bol preukázaný nezáujem otca o maloleté dcéry, tento sa s nimi nestretáva a ani im nekúpil žiadny darček na Vianoce a netrávi s nimi žiaden čas. Poukazovanie otca na nepriaznivú situáciu v súvislosti s pandémiou nepovažovala za opodstatnené, otec uvedenú situáciu iba zneužíva vo svoj prospech. Opätovne navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť.

10. Kolíznym opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

11. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný

sporový poriadok (ďalej „CSP“) a contrario potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

12. Hmotno-právnu podmienkou zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je v zmysle ust. § 78 veta prvá Zákona o rodine zmena pomerov. Musí ísť o takú zmenu pomerov, ktorá sa zásadnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Okresný súd náležite vymedzil rozhodujúce okolnosti a pri ustálení stavu veci dôsledne prihliadal na všetky ním zistené skutočnosti. Okresný súd vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd a z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že otec sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov považoval návrh matky na zvýšenie výživného za dôvodný, keď ku svojim záverom dospel v kontexte vykonaných dôkazov, na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné reagovať na odvolacie námietky otca, formulované v jeho opravnom prostriedku.

14. Otec nespochybňoval, že od času posledného rozhodnutia o jeho vyživovacej povinnosti maloletým dcéram, stúpajú spolu s ich vekom potreby ako aj náklady. Zároveň však zdôraznil, že náklady stúpajú aj na jeho strane a rovnako aj na strane osôb, ktoré sú na neho odkázané výživou. Okresný súd pri rozhodovaní zobral do úvahy skutočnosť, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletému synovi, narodenému v roku 2017. Zároveň však podľa názoru odvolacieho súdu správne neprihliadal na povinnosť otca prispievať na výživu svojej aktuálnej družky, matke jeho syna. Okresný súd správne vychádzal z ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné na deti má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

15. Otec namietal skutkové zistenia okresného súdu týkajúce sa výšky ním dosahovaného príjmu a nepovažoval za správny názor okresného súdu, že pri určení výživného je potrebné vychádzať z potenciality jeho príjmu. Túto námietku nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Otec nerozporoval zistenia okresného súdu, že je vyučený v odbore stavebníctvo a aktuálne vykonáva funkciu automechanika, na ktorú nemá požadovanú kvalifikáciu. Sám otec v odvolaní uviedol, že v oblasti stavebníctva ako živnostník pracoval od 10/2017 do 05/2019, kedy svoju živnosť prerušil. Otec na jednej strane tvrdil, že k prerušeniu živnosti došlo z dôvodu, že nemal dostatok zákaziek, na druhej strane viazal ukončenie tejto živnosti na nepriaznivú epidemiologickú situáciu. Odvolací súd však zdôrazňuje, že situácia s ochorením Covid-19 sa v Slovenskej republike začala prejavovať v mesiaci marec 2020. Nemožno teda považovať za opodstatnený argument otca, že k ukončeniu jeho živnosti došlo z dôvodu nepriaznivej epidemiologickej situácie. Okresný súd pri zisťovaní výšky príjmu otca aj počas vykonávania jeho živnostenskej činnosti konštatoval, že nemožno brať bezvýhradne do úvahy výšku príjmu prezentovanú v daňovom priznaní. K týmto argumentom okresného súdu sa otec nevyjadroval a ani ich nespochybňoval, rovnako odvolací súd nemá dôvod o ich správnosti pochybovať. Rovnako otec nespochybnil skutkové zistenia okresného súdu, že mu od času posledného rozhodovania odbudla povinnosť platiť úver 300,- eur mesačne a znížili sa mu náklady na nájomné z 12.000,- Kč na 4.900,- Kč. Potom pokiaľ aj otcovi vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť voči synovi, tak odbudnutím týchto záväzkov získal voľné finančné prostriedky, ktoré môže použiť aj na jeho výživu. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky špecifikoval výšku mesačných výdavkov (vrátane platenia mesačného výživného na maloleté dcéry) v celkovej sume 17.400,- Kč, ktoré výdavky sú vyššie ako ním tvrdý čistý mesačný príjem 14.600,- resp. 14.500,- Kč. Pokiaľ tvrdil, že mu pomáhajú jeho rodičia, tieto tvrdenia neboli v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Krajský súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že otec sa snaží prezentovať ako nízkopríjmová osoba s tým, že má snahu vyhnúť sa plneniu zvýšenej vyživovacej povinnosti voči maloletým dcéram. Krajský súd na základe preskúmania napadnutého rozsudku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel k názoru, aj vzhľadom na ním uvedené závery, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto ho potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).